

Inleiding

Op de School met de Bijbel leerde ik, dat christenen opdracht hebben om “de levende en waarachtige God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten” (1 Thess.1:9-10). Maar volgens een stroming die binnen christelijk Nederland in opmars is, kunnen wij niet langer uitzien naar de komst van de Messias. Als je de visie van deze stroming in een enkel zinnetje zou moeten samenvatten, dan zou je kunnen zeggen: “De Messias is in het jaar 70 al terug gekomen, en alle profetieën van de Bijbel zijn tijdens het leven van de apostelen vervuld”.

Alle profetieën hebben, zo meent men, hun vervulling gevonden in het tijdvak tussen de geboorte van de Messias en de verwoesting van Jeruzalem. Jezus beloofde Zijn leerlingen dat Hij binnen één generatie zou terugkomen en die belofte heeft Hij gehouden. Bij Zijn komst heeft Hij Zijn discipelen van de aarde weggerukt en Zijn vijanden geoordeeld. Dat gebeurde toen de stad Jeruzalem na een langdurig beleg werd ingenomen en de tempel werd verwoest. De christelijke kerk mag sindsdien verkondigen, dat de wederkomst heeft plaatsgevonden. Het rijk van God dat was aangekondigd door Jezus van Nazareth en Zijn voorloper, Johannes de dooper, is aangebroken toen de opgestane Messias de beloofde heilige Geest uitstortte op de Pinksterdag. Het koninkrijk van God bestaat uit “rechtvaardigheid, vrede en blijdschap in [de] Heilige Geest” (Rom. 14:17). Het is niet politiek of nationaal, maar geestelijk van aard. Waar christenen zijn, dáár is het rijk, en via hen mag en zal het zich over de aarde uitbreiden¹.

De argumenten van deze stroming komen op het volgende neer:

a. De Here Jezus heeft Zijn discipelen voorgehouden dat sommigen van hen Zijn wederkomst nog zouden meemaken (Matth. 10:23, 16:24, 16:27-28; Mar. 8:30, 9:1; Luk. 9:27).

b. De Here verzekerde plechtig, dat Hij binnen één mensenleven zou terugkomen. Hij heeft met betrekking tot de “laatste dingen” tegen Zijn volgelingen gezegd: “Voorwaar, Ik zeg u: dit geslacht zal geenszins voorbijgaan voordat al deze dingen zijn gebeurd” (Matth. 24:34, Mar. 13:30, Luk. 21:32). Op die voorzegging liet Hij volgen: “De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan” (Matth. 24:35, Mar. 13:31, Luk. 21:33).

¹ Een beroemde (of beruchte?) verdediging van dit standpunt is: James Stuart Russell, *The Parousia. A Critical Inquiry into the New Testament Doctrine of the Lord's Second Coming*. London, 1878. In Nederland wordt het gedachtegoed van Russell uitgedragen door Jeroen Koornstra, Timon Quist, Anne Salomons, David Sörensen en andere aanhangers van “Dominion Theology” (heerschappij-theologie) of “Kingdom Now” (Koninkrijk nú). Onlangs verscheen: Jeroen Koornstra, *Het einde van de eindtijd*. Zeewolde, 2019.

c. In Zijn onderwijs over de toekomst koppelde de Here Jezus de grote verdrukking (Matth. 24:21) aan de verwoesting van de tempel (Matth. 24:2,15) en Hij zei dat Hij “*terstond* na de verdrukking van die dagen” zou terugkomen op de wolken van de hemel (Matth. 24:29-31). Hij is dus gekomen toen de tempel werd verwoest, in het jaar 70, na een afschuwelijke oorlog die meer dan drie jaar heeft geduurd.

d. De apostelen hielden hun bekeerlingen voor, dat de wederkomst van Christus nabij was (zie b.v. Rom. 13:11-12, Rom. 16:20, 1 Kor. 15:51, Fil. 4:5, 1 Thess. 4:15, Hebr. 10:37, Jak. 4:8, Jak. 4:9, 1 Petr. 4:7, 1 Joh. 2:18).

e. Het laatste Bijbelboek is een profetie over heilsfeiten die “spoedig moesten gebeuren” (Openb. 1:1, 22:7). De Opgestane Here beloofde de zeven gemeenten: “Zie, Ik kom spoedig” (Openb. 2:16, 3:11, 22:20). Toen deze gemeenten in Klein-Azië het boek ontvingen, was “de tijd nabij” (Openb. 22:10). Zulke tijdsaanduidingen bieden ruimte voor een interval van enkele jaren maar niet voor een uitstel van tweeduizend jaar. Indien de Here in het jaar 70 is gekomen, werd de profetie binnen de gestelde termijn vervuld, maar als de Here zelfs nú nog niet terug gekomen is, was de schrijver van de Openbaring een fantast.

In dit boek wil ik proberen, om dit soort argumenten te toetsen aan de Bijbel. Mijn voorlopige conclusies luiden:

1. De aanhangers van deze stroming vragen aandacht voor aspecten van de Bijbelse profetie, die in het christelijk onderwijs over de toekomst onderbelicht zijn gebleven.

2. Zij wijzen bij voorbeeld op het feit, dat de Here Jezus in Zijn rede op de Olijfberg sprak over gebeurtenissen die zich zouden afspeelen in het gewest Judéa en in de stad Jeruzalem (vgl. Matth. 24:15-20). De discipelen hadden daarnaar gevraagd. Ze waren niet geïnteresseerd in de geschiedenis van Amerika of Australië.

3. Ook sprak de Here niet over “het einde van de wereld”, maar over “de voleinding van de eeuw” (Gr. *sunteleia tou aionos*, Matth.13:38,40,49; 24:3, 28:20). Hij zag niet uit naar het verdwijnen van de schepping, maar naar de afsluiting van een *tijdperk*, waarna er een nieuw tijdperk zou aanbreken.

4. Een belangrijke kwestie die door de stroming aan de orde wordt gesteld is de vraag, op welke tijd en op welke personen de profetieën van de Bijbel betrekking hebben.

5. Sommige Bijbelteksten die dikwijls worden beschouwd als beschrijvingen van de hellestraf en het “laatste oordeel” worden begrijpelijker, als we inzien dat ze betrekking hebben op de situatie in Judéa tijdens de eerste eeuw en op de verwoesting van Jeruzalem. Dat geldt bij voorbeeld voor Hebr. 6:4-8 en 2 Petr. 2.

6. Het is echter niet altijd eenvoudig om vast te stellen, wanneer een profetie is vervuld. Sommige voorzeggingen van de Bijbel werden in de loop van de geschiedenis namelijk bij meerdere gelegenheden vervuld. De profetie over de maagd die zwanger zou worden (Jes. 7:14), ging door het huwelijk van Jesaja in vervulling, maar had ook betrekking op de geboorte van de Here Jezus (Mat. 1:23). Daniëls profetie over de "gruwel der verwoesting" (Dan. 11:31, 12:11) werd vervuld in het optreden van Antiochus IV Epiphanes (1 Makk.), maar zou volgens de Here Jezus ook nog een toekomstige vervulling hebben (Matth. 24:15).

7. Onderzoek van wat de Bijbel zegt over de komst van de Messias is beslist niet dwaas en ook niet nutteloos. We worden immers opgeroepen om aan buitenstaanders "rekenschap te geven van de hoop die in ons is" (1 Petr. 3:15). Van die hoop kunnen we alleen maar getuigen als we de beloften van de Schrift kennen. De Bijbel biedt een geweldig toekomstperspectief (vgl. 1 Kor. 15:20-28, Rom. 8:18-22 en Efe. 1:3-10). Wie de Schepper kent, heeft alle reden om over de eindbestemming van Zijn schepping optimistisch te zijn.

* * * * *

